

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 45/2023 5.11.2023

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu
bo gdy przejęliście słowo Boże, usłyszane od nas,
przyjęliście je nie jako słowo ludzkie,
ale jako to, czym jest naprawdę – jako słowo
Boga, który działa w was, wierzących.”

(z 2. czyt. dzisiejszej Mszy św.)

Oby nasza miłość do zmarłych nie była tylko
wspominaniem. Oby nasza miłość do Ojczyzny nie
była tylko od święta. Ojcze, dziękuję Ci za Polskę i
każdego, kto w niej służy.

ks. Robert Grohs, proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„W wielkim przykazaniu Chrystus łączy
Boga i bliźniego. Nie ma autentycznego
doświadczenia religijnego, które byłoby głuche na wołanie świata. Nie ma
miłości Boga bez zaangażowania w troskę o bliźniego.” „Na końcu
przebytej drogi ważne jest, żeby widzieć „zasadę i fundament”, od
którego wszystko się zaczyna: miłować Boga i miłować bliźniego jak siebie samego.
Nie nasze strategie, nie ludzkie kalkulacje, nie mody tego świata, ale miłować Boga i
bliźniego: to jest serce wszystkiego.” „Jesteśmy wezwani do marzenia o takim
Kościele: Kościele będącym sługą wszystkich, sługą najmniejszych. O Kościele, który
przyjmuje, służy, miłuje. O Kościele otwartych drzwi, który jest portem miłosierdzia.
#Synod” „Wstrzymać ogień. Przestańcie, bracia i siostry: wojna jest zawsze
porażką, zawsze, zawsze!” (29.10) „Przygotujmy się do obchodów uroczystości
Wszystkich Świętych. Prośmy ich, aby wspierali nas w dochowywaniu wierności
Ewangelii i strzegli naszych serc, w nadziei, że będziemy mieć udział w ich radości,
w jedności z Panem i wszystkimi, których kochamy.” (30.10) „Wasza modlitwa daje
mi siłę, pomaga mi rozeznawać i służyć Kościołowi poprzez wsłuchiwanie się w
Ducha Świętego.” (31.10) „#Świętość jest Bożym darem, który otrzymaliśmy na
Chrzcie św.: jeśli pozwolimy, aby wzrastał, może całkowicie przemienić nasze życie,
oświecając je radością Ewangelii. Świętość jest darem danym wszystkim, aby żyć

szczęśliwie.” (1.11) „Z Panem łyzy nie trwają wiecznie, mają swój kres. On jest Bogiem, który, jak prorokuje Pismo, „zniszczy śmierć” i „otrze łyzy z każdego oblicza” (Iz 25, 8). Uczynił nasze łyzy swoimi, aby nam je otrzeć.” (3.11) „Prośmy Boga o współczujące spojrzenie i pokorne serce. Niestrudzenie prosimy Go o to, ponieważ właśnie na drodze współczucia i pokory, Pan daje nam swoje życie, które zwycięża śmierć.” (4.11)

Intencja papieska na listopad 2023 r.:

Módlmy się za Papieża, aby pełniąc swoją misję z pomocą Ducha Świętego, nadal towarzyszył w wierze powierzonej mu trzodzie.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 31. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, by dał nam „bez przeszkody dążyć do zbawienia, które obiecuje.”
2. Dziś o 10:15 odbędzie się spotkanie rodziców dzieci pierwszo-komunijnych.
3. Dziś na 16:15, a od poniedziałku do środy na 17:15, zapraszam na różaniec i Mszę św. za zmarłych w ramach wypominków oktawalnych.
4. W czwartek przypada święto Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej, w piątek – wspomnienie św. Leona Wielkiego, papieża i Doktora Kościoła, a w sobotę – św. Marcina z Tours, biskupa.
5. W sobotę, w Święto Niepodległości, zapraszamy na 11:00 na Mszę św. patriotyczną w intencji Ojczyzny, a przed nią na program artystyczny przygotowany przez naszą wręczyczką Szkołę Podstawową. Wydarzenie rozpoczyna się w kościele o 10:30. Zapraszam wszystkich kochających Polskę i Polaków do udziału oraz przygotowania i wspólnego tworzenia tej uroczystości.
6. Za tydzień, w drugą niedzielę miesiąca odbędzie się po Mszy św. porannej spotkanie członków Żywego Różańca.
7. W „Niedzieli” polecam wywiad z profesorem Suwalskim, kardiologiem o wpływie wiary na walkę z chorobą oraz artykuł pt. „Żegnamy Wandę Półtawską”.
8. W „Oblubieńcu” znajdziemy kolejny fragment nowej Adhortacji Apostolskiej Papieża Franciszka o ufności w miłosierną miłość Boga. Bardzo zachęcam.
9. W poniedziałek odbędzie się pogrzeb śp. Heleny Paruzel z ul. Miodowej, l. 91. Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie.

Adhortacja Apostolska *C'est la Confiance* Papieża Franciszka o ufności w miłosierną miłość Boga z okazji 150. rocznicy urodzin św. Teresy od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza, odc. 3.

2. Mała droga ufności i miłości

14. Jednym z najważniejszych odkryć Małej Tereski dla dobra całego Ludu Bożego, jest jej „mała droga”, droga zaufania i miłości, znana też jako droga dziecięctwa duchowego. Każdy, w jakimkolwiek stanie i na jakimkolwiek etapie

swojego życia, może nią podążać. Jest to droga, którą Ojciec Niebieski objawia maluczkiem (por. Mt 11, 25).

15. Na kartach Dziejów duszy [22], Mała Tereska opowiada o odkryciu małej drogi: „pomimo że jestem tak małą, mogę dążyć do świętości. Niepodobna mi stać się wielką, powinnam więc znosić się taką, jaką jestem, ze wszystkimi swymi niedoskonałościami; chcę jednak znaleźć sposób dostania się do Nieba, jakąś małą drogę, bardzo prostą i bardzo krótką, małą drogę zupełnie nową” [23].

16. Aby opisać tę drogę, używa obrazu windy: „Windą, która mnie uniesie aż do Nieba, są twoje ramiona, o Jezu! A do tego nie potrzebuję wzrastać, przeciwnie, powinnam zostać małą, stawać się coraz mniejszą” [24]. Mała, niezdolna do wiary we własne siły, choć zarazem głęboko przekonana o sile pełnych miłości Jezusowych ramion.

17. Jest to „słodka droga Miłości” [25], otwarta przez Jezusa dla maluczkich i ubogich, dla wszystkich. I jest to droga prawdziwej radości. Wobec pelagiańskiej wizji świętości [26], indywidualistycznej i elitarnej, bardziej ascetycznej, niż mistycznej, i kładącej nacisk przede wszystkim na ludzkie wysiłki, Mała Tereska podkreśla zawsze pierwszeństwo Bożego działania, Jego łaski. I tak dojrzewa, aby powiedzieć: „czuję zawsze tę samą zuchwałą ufność, że stanę się wielką Świętą, ponieważ nie posiadając żadnych zasług, nie liczę na nie, ale ufam Temu, który jest samą Mocą i Świętością. Zadowolając się moimi słabymi wysiłkami, On sam podniesie mnie aż do Siebie i okrywszy swymi nieskończonymi zasługami uczyni Świętą” [27].

Ponad wszelką zasługę

18. Ten sposób myślenia nie jest sprzeczny z tradycyjnym nauczaniem katolickim dotyczącym wzrastania w łasce, czyli tego, że darmo usprawiedliwieni poprzez uświęcającą łaskę, jesteśmy przemienieni i uzdolnieni do współpracy w naszych dobrych dziełach na drodze wzrostu w świętości. W taki sposób zostajemy wyniesieni, aż do pozyskania prawdziwych zasług dla rozwoju otrzymanej łaski.

19. Mała Tereska woli jednak podkreślać pierwszeństwo Bożej łaski i zachęcać do spoglądania z pełną ufnością na miłość Chrystusa, który ofiarował się nam aż do końca. W istocie, jej nauczanie mówi, że odkąd nie możemy mieć jakiegokolwiek pewności, przyglądając się sobie samym [28], nie możemy również być pewni posiadania własnych zasług. Toteż nie jest możliwe pokładanie ufności w tych wysiłkach i próbach. Katechizm cytuje słowa św. Małej Tereski, kiedy mówi ona do Pana: „stanę przed Tobą z pustymi rękoma” [29], by wyjaśnić, że „święci zawsze mieli żywą świadomość, że ich zasługi są czystą łaską” [30]. To przekonanie wzbudza w niej radosną i pełną czułości wdzięczność.

20. Toteż najważniejszą postawą jest pokładanie ufności serca poza nami

samymi: w nieskończonej miłości tego Boga, który kocha bez granic i który wszystko ofiarował w Krzyżu Jezusa [31]. Z tego względu Teresa nigdy nie posłuży się często używanym w jej czasach wyrażeniem: „uczynię siebie świętą”.

21. Niemniej jednak, jej bezgraniczne zaufanie dodaje odwagi tym, którzy czują się krusi, ograniczeni, grzeszni, by pozwolili się poprowadzić i przemieniać, aby mogli osiągnąć wyżyny: „O! gdyby wszystkie dusze słabe i niedoskonałe czuły to, co czuje najmniejsza z nich wszystkich, dusza twojej Małej Tereski, ani jedna nie straciłaby nadziei, że zdobędzie szczyt góry miłości, ponieważ Jezus nie żąda wielkich czynów, ale jedynie zdania się na Niego i wdzięczności” [32].

22. Ten sam upór Małej Tereski w kwestii Bożej inicjatywy sprawia, że kiedy mówi ona o Eucharystii, nie stawia na pierwszym planie własnego pragnienia przyjęcia Jezusa w Komunii świętej, ale pragnienie Jezusa, który chce się z nami zjednoczyć i zamieszkać w naszych sercach [33]. W Akcie ofiarowania się Miłości miłosiernej, cierpiąc z powodu niemożności codziennego przyjmowania Komunii świętej, zwraca się do Jezusa: „Pozostań we mnie, jak w tabernakulum” [34]. Centrum i przedmiotem jej spojrzenia nie jest ona sama, ale Chrystus, który kocha, szuka, pragnie i zamieszkuje w duszy.

Codziennie zatracanie

23. Ufność, jaką promuje Mała Tereska, nie powinna jedynie odnosić się do osobistego uświęcenia i zbawienia. Ma ona bowiem sens złożony, obejmujący całe istnienie konkretnego człowieka i odnoszący się do całego naszego życia, w którym wielokrotnie przytłaczają nas lęki, pragnienie po ludzku rozumianego poczucia bezpieczeństwa, potrzeba posiadania wszystkiego pod kontrolą. I w tym wszystkim pojawia się zaproszenie do świętego „zatracenia się”.

24. Pełna ufność, która staje się zatraceniem w Miłości, wyzwala nas z obsesyjnych kalkulacji, z ciągłych obaw o przyszłość, z lęków, które odbierają pokój. W ostatnich dniach swego życia Mała Tereska nalegała na to: „Sądzę, że my, które biegniemy drogą Miłości, nie powinnyśmy myśleć o tym, co bolesnego może nas spotkać w przyszłości, gdyż jest to brak ufności” [35]. Jeśli znajdujemy się w rękach Ojca, który bezgranicznie nas kocha, pozostanie to prawdą, bez względu na okoliczności; będziemy mogli podążać naprzód niezależnie od tego, co się zdarzy i, w taki czy inny sposób, w naszym życiu wypełni się projekt miłości i spełnienia.

Ogień pośród nocy

25. Mała Tereska najsilniej i z największą pewnością przeżywała swoją wiarę w ciemnościach nocy, a wręcz w ciemności Kalwarii. Jej świadectwo osiągnęło punkt kulminacyjny w ostatnim okresie życia, podczas wielkiej próby „pokus przeciw wierze” [36], która rozpoczęła się w Wielkanoc 1896 r. W swoich pismach [37] ukazuje ona bezpośredni związek między tą próbą a bolesną rzeczywistością ateizmu tamtych czasów. Bowiem żyła ona pod koniec XIX wieku, a wiec w „złoty latach” współczesnego ateizmu, jako systemu filozoficznego i ideologicznego. Kiedy pisała, że Jezus pozwolił, aby jej duszę „spowiły najgęstsze ciemności” [38], wskazywała na ciemności ateizmu i na odrzucenie wiary chrześcijańskiej. W jedności z Jezusem, który przyjął na siebie całą ciemność grzechu na świecie, kiedy zgodził się pić z kielicha Męki, Mała Tereska znajduje w tej ciemnej otchłani rozpaczy, oblicze nicości [39].

26. Ciemność nie może jednak pokonać światła: została ona pokonana przez Tego, który jako światło przybył na świat (por. J 12, 46) [40]. Pisma Małej Tereski ukazują heroiczny charakter jej wiary, jej zwycięstwo w duchowej walce, wobec najpotężniejszych pokus. Czuje się siostrą ateistów, siedzącą jak Jezus przy jednym stole z grzesznikami (por. Mt 9, 10-13). Wstawia się za nimi, nieustannie odnawiając swoje wyznanie wiary, zawsze w pełnej miłości komunii z Jezusem: „biegnę do mego Jezusa i mówię Mu, że jestem gotowa wylać ostatnią kroplę krwi, aby zaświadczyć o istnieniu nieba. Mówię Mu, że cieszę się z tego powodu, iż jestem pozbawiona możliwości radowania się niebem na ziemi, jeżeli tylko On otworzy to niebo na wieczność dla biednych grzeszników” [41].

27. Równoległe z wiarą, Teresa intensywnie przeżywa bezgraniczne zaufanie nieskończonemu Bożemu miłosierdziu: „ufność powinna nas prowadzić do Miłości” [42]. Także w ciemnościach doświadcza całkowitej ufności dziecka, które bez lęku rzuca się w ramiona ojca i matki. Dla Małej Tereski bowiem Bóg objawia się przede wszystkim poprzez Jego miłosierdzie – klucz do zrozumienia jakiegokolwiek innej rzeczy, jaką mówi się o Nim: „Ja zostałam obdarowana nieskończonym miłosierdziem i właśnie przez miłosierdzie kontempluję i wielbię inne Boże doskonałości! Wszystkie wtedy jawią mi się jako promieniejące miłością, nawet Sprawiedliwość (być

może jeszcze bardziej niż jakakolwiek inna) wydaje mi się obleczona w miłość” [43]. Jest to jedno z najważniejszych odkryć Małej Tereski, jeden z jej największych darów dla Ludu Bożego. W nadzwyczajny sposób przeniknęła ona głębinę Bożego miłosierdzia i zapaliła w nich płomień swej nieskończonej nadziei.

Niezlomna nadzieja

28. Przed wstąpieniem do Karmelu, Mała Tereska doświadczyła wyjątkowej duchowej bliskości z jedną z najbardziej nieszczęśliwych osób, przestępcą Henrim Pranzinim, skazanym

na śmierć za potrójne zabójstwo i nieokazującym skruchy [44]. Ofiarowując w jego intencji Mszę świętą i modląc się z całkowitą ufnością o jego zbawienie, jest pewna, że prowadzi go do spotkania z Najświętszą Krwią Jezusa i mówi Bogu z całkowitą pewnością, że On przebaczyłby mu w ostatniej chwili i że uwierzyłaby w to, „nawet jeśli nie wyspowiadałby się, ani nie okazałby aktu jakiegokolwiek skruchy”. Wyjaśnia też źródło swojej pewności: „ufałam niezłomnie nieskończonemu miłosierdziu Jezusa” [45]. Jakież więc emocje towarzyszyły odkryciu, że Pranzini, wspiąwszy się na szafot, „nagle, ogarnięty nagłym natchnieniem, odwraca się, chwyta krucyfiks, który wręcza mu książkę, i trzykrotnie całuje święte rany!” [46]. To tak intensywne doświadczenie żywienia nadziei, wbrew wszelkiej nadziei, było dla niej fundamentalne: „Od tej chwili moje pragnienie ratowania dusz wzrastało z każdym dniem!” [47].

29. Teresa jest świadoma dramatu grzechu, chociaż widzimy ją zawsze zanurzoną

w tajemnicy Chrystusa, pewną, że „gdzie jednak wzmógł się grzech, tam jeszcze obficiej rozlała się łaska” (Rz 5, 20). Grzech świata jest potężny, ale nie nieskończony. Natomiast miłosierna miłość Odkupiciela, owszem, jest nieskończona. Mała Tereska jest świadkiem ostatecznego zwycięstwa Jezusa nad wszelkimi siłami zła, które dokonało się poprzez Jego mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Poruszana ufnością, odważy się prosić: „Jezu, spraw, żebym zbawiła wiele dusz, żeby dziś nie potępiła się ani jedna dusza (...). Jezu przebacz mi, jeśli mówię rzeczy, których mówić się nie godzi; chcę Ciebie rozradować i pocieszyć” [48]. To pozwala nam przejść do innego aspektu świeżego powiewu, jakim jest przesłanie św. Teresy od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza.

[22] Por. Rękopis C.

[23] Tamże.

[24] Tamże.

[25] Święta Teresa od Dzieciątka Jezus, Rękopis A.

[26] Por. Adhort. apost. Gaudete et exultate (19 marca 2018), 47-62.

[27] Rękopis A.

[28] Wyjaśnił to Sobór Trydencki: „Każdy, kto spogląda na siebie, na swą własną słabość i brak usposobienia może się lękać i drzeć o swą łaskę” (Dekret o usprawiedliwieniu, IX: DS, 1534). Powtarza to Katechizm Kościoła Katolickiego, nauczając, że nie można mieć pewności, patrząc na siebie lub swoje czyny (por. KKK, n. 2005). Pewność zaufania nie znajduje się w nas samych, nasze własne „ja” nie stanowi podstawy dla tej pewności, która nie opiera się na introspekcji. Św. Paweł wyraził to w następujący sposób: „sam siebie nie sądzę. Sumienie nie wyrzuca mi wprawdzie niczego, ale to mnie jeszcze nie usprawiedliwia. Pan jest moim sędzią!” (1 Kor 4, 3-4). Tomasz z Akwinu wyjaśnił to w następujący sposób: ponieważ łaska „nie uzdrawia człowieka całkowicie” (Suma Teologiczna, I-II, q. 109, art. 9, ad. 1), „w umyśle pozostaje pewna częściowa niewiedza” (Tamże, q. 109, art. 9, wykład).

[29] Akt ofiarowania się Miłości miłosiernej (9 czerwca 1895).

[30] Katechizm Kościoła Katolickiego, n. 2011.

[31] Stwierdza to również wyraźnie Sobór Trydencki: „nikt z wiernych nie powinien wątpić o miłosierdziu Boga” (Dekret o usprawiedliwieniu, IX: DS, 1534). „Wszyscy powinni pokładać najsilniejszą nadzieję w pomocy Boga” (Dekret o usprawiedliwieniu, XIII: DS, 1541).

[32] Rękopis B.

[33] Por. List do Marii Guérin (30 maja 1889), w: Św. Teresa od Dzieciątka Jezus, Pisma, t. II, Kraków 1971, s. 487.

[34] Akt ofiarowania się Miłości miłosiernej (9 czerwca 1895), w: Dzieje duszy, dz. cyt., s. 254.

[35] Żółty zeszyt, Ostatnie rozmowy św. Teresy od Dzieciątka Jezus.

[36] Rękopis C.

[37] Por. Rękopis C.

[38] Tamże, s. 206.

[39] Por. tamże, s. 208.

[40] Por. Enc. Lumen fidei (29 czerwca 2013), 17.

[41] Rękopis C.

[42] List do siostry Marii od Najświętszego Serca (17 września 1896).

[43] Rękopis A.

[44] Por. tamże, s. 106-107.

[45] Tamże, s. 106.

[46] Tamże, s. 106-107.

[47] Tamże, s. 107.

[48] Bilet, który siostra Teresa od Dzieciątka Jezus nosiła na sercu w dniu profesji (8 IX 1890).

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 5.11 – 31. Niedziela w Ciągu Roku

7:00 Różaniec za zmarłych

7:30 Wypominki

8:00 Msza św. za zmarłych wymienionych
w wypominkach rocznych

11:00 O Boże błogosławieństwo i rozwój miłości dla Davida i Kiery z okazji 5 r.
zawarcia małżeństwa

O Boże błogosławieństwo dla Roberta Józefa Borkowskiego z okazji roczku

16:15 Różaniec św. i wypominki oktawalne

17:00 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach oktawalnych

18:00 † Cecylię (r.) i Zygmunta Jabłońskich

Poniedziałek 6.11

7:00 † Mariannę Kluczniak od Zakładu Pogrzebowego Gibert

17:15 Różaniec św. i wypominki oktawalne

18:00 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach oktawalnych
Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19.00)

Wtorek 7.11

17:15 Różaniec św. i wypominki oktawalne

18:00 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach oktawalnych

Środa 8.11

7:00 Za Zofię w dniu operacji

17:15 Różaniec św. i wypominki oktawalne

18:00 Nowenna do św. Józefa

Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach oktawalnych

Czwartek 9.11 – Święto Rocznicy poświęcenia Bazyliki Laterańskiej

7:00 † Jana Kłobusińskiego od Zakładu Pogrzebowego Nekro

18:00 † Marię Szymanek (59 r.), zmarłych z rodziny Szymanków, Sypułów, Kałów,
Kożuchów, Kwiędaczów, Florków i Zachowskich

Piątek 10.11 – Wspomnienie św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła

18:00 † Andrzeja Monse (12 r.)

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21.30)

Sobota 11.11 – Święto Niepodległości

Wspomnienie św. Marcina z Tours, biskupa

8:00 Za poległych w obronie Ojczyzny i zmarłych zdrajców Ojczyzny

10:30 Program artystyczny przygotowany przez Szkołę Podstawową
im. A. Mickiewicza we Wręczy Wielkiej

11:00 Msza św. za Ojczyznę

18:00 † Józefa Ludwika (1 r.)

Zabraniano nam Słowackiego, Krasińskiego, Mickiewicza. Nie zabroniono nam Chopina. A jednak w Chopinie tkwi wszystko, czego nam wzbrani: barwne kontusze, pasy złotem lite, posępne czamarki, krakowskie rogatywki, szlacheckich brzęk szabel, naszych kos chłopskich połyski, jęk piersi zranionej, bunt spętanego ducha, krzyże cmentarne, przydrożne wiejskie kościółki, modlitwy serc stroskanych, niewoli ból, wolności żal, tyranów przekleństwo i zwycięstwa radosna pieśń.

Ignacy paderewski

Niedziela 12.11 – 32. Niedziela w Ciągu Roku

7:15 Różaniec św.

8:00 † Stanisława (10 r.) i Helenę Chudzików,
Jerzego, Danielę i Krzysztofa Olszewskich

11:00 Za parafian

18:00 † Stanisławę (13 r.) i Wacława Kałów

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy

8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00

(od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:00–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa,
17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:25; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 7:30 i sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881